

" মৰমৰ সন্তানসকল – মনুষ্যই শৰীৰৰ উন্নতিৰ বাবেহে প্ৰবন্ধ কৰে , আত্মাৰ উন্নতি বা আৰোহণ কৰাৰ সাধন পিতাইহে শুনায় - এয়া পিতাৰহে ৰেচপন চিবিলাটি (দায়িত্ব) ”

প্ৰশ্ন: সন্তানসকল ৰ যাতে সদায় উন্নতি হৈ থাকে তাৰ কাৰণে পিতাই কি - কি শ্ৰীমত দিয়ে ?

উত্তৰ: সন্তানসকল, নিজৰ উন্নতিৰ কাৰণে -

- 1) সদায় স্মৃতিৰ যাত্ৰাত থাকা, স্মৰণ কৰিলেহে আত্মাৰ মামৰ আতৰিব।
- 2) কেতিয়াও যি হৈ গ'ল সেয়া স্মৃতিলৈ নানিবা আৰু আগলৈ কোনো আশা নাৰাখিবা।
- 3) শৰীৰৰ নিৰ্বাহৰ অৰ্থে কৰ্ম কৰা কিন্তু যিমান সময় পোৱা সেয়া নষ্ট নকৰিবা, পিতাৰ স্মৃতিত থাকি সময়ক সফল কৰা।
- 4) অতি কমেও ৪ (আঠ) ঘণ্টা ঈশ্বৰীয় সেৱা কৰা তেতিয়া তোমালোকৰ উন্নতি হৈ থাকিব।

ওঁম শান্তি। আত্মিক পিতাই বহি আত্মিক সন্তানসকল অথবা আত্মাসকলক বুজায়, মনুষ্যই কয় আত্মাৰ দায়িত্ব পৰমাত্মাৰ ওপৰত। তেওঁহে সকলো আত্মাক উন্নতি আৰু মনৰ শান্তিৰ ৰাস্তা দেখুৱাব পাৰে। আত্মাই সকলোৰে পৰা উপৰাম হৈ ভ্ৰুকুটিত থাকে। সাধাৰণতে শৰীৰতহে ৰোগ হয়। এই ভ্ৰুকুটিত নহয়। লাগিলে মূৰৰ বিষ নহওঁক কিয় কিন্তু আত্মাৰ যি আসন আছে তাত কোনো কষ্ট নহয় কিয়নো সেই আসনত আত্মা বিৰাজমান হৈ থাকে। এতিয়া আত্মাৰ উন্নতি অথবা শান্তিৰ দাতা চাৰ্জন (চিকিৎসক) হৈছে এজন পৰমাত্মা। যেতিয়াই আত্মাৰ উন্নতি হয় তেতিয়াই আত্মাই স্বাস্থ্য-সম্পত্তি প্ৰাপ্ত কৰে। শৰীৰৰ কাৰণে যিমানই নকৰা কিয় তাৰ পৰা উন্নতি নহয়। শৰীৰৰ কিবা নহয় কিবা বেমেজালি হৈয়ে থাকে। আত্মাৰ উন্নতি পিতাৰ বাহিৰে অন্য কোনেও কৰিব নোৱাৰে। দুনিয়াত সকলোৱে শৰীৰৰ উন্নতিৰ বাবেহে প্ৰবন্ধ কৰে, কিন্তু তাৰ দ্বাৰা আত্মাৰ উন্নতি বা উৰন্ত কলা নহয়। সেয়াতো পিতাইহে শিকায়। সকলো আত্মাৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰে। আত্মায়ে 16 কলা হয় পিছলৈ আত্মায়ে একেবাৰে কলাহীন হৈ যায়। 16 কলা হোৱাৰ পিছত কলা কেনেকৈ কম হয়, এয়াও পিতাইহে বুজায়। পিতাই কয় সত্যযুগত তোমালোক বহুত সুখী আছিল। আত্মাও উৰন্ত কলাত আছিল অন্য সংস্কৃত আত্মাৰ উন্নতি কেনেকৈ হ'ব - এই কথা বুজোৱা নহয়। তেওঁলোক পাৰ্থিৱ নিচাত থাকে। দেহ-অভিমান আছে, পিতাই তোমালোকক দেহী-অভিমानी কৰি তোলে। আত্মা যি তমোপ্ৰধান হৈ গৈছে তাক সত্যোপ্ৰধান কৰি তুলিব লাগিব। ইয়াত সকলো আত্মিক কথা। তাত সকলো পাৰ্থিৱ কথা। চাৰ্জনসকলে এটা হাৰ্ট (হৃদযন্ত্ৰ) উলিয়াই আন এটা লগাই দিয়ে। তাৰ লগত আত্মাৰ কোনো সম্বন্ধ নাই। আত্মাতো ভ্ৰুকুটিত থাকে, আত্মাৰ অপাৰেচন (অস্ত্ৰপ্ৰচাৰ) আদি একো নহয়।

অচ্ছা পিতাই বুজায় যে আত্মাৰ উন্নতিতো এবাৰহে হয়। যেতিয়া আত্মা তমোপ্ৰধান হৈ যায় তেতিয়াই আত্মাৰ উন্নতি কৰোঁতা পিতা আহে। তেওঁৰ অবিহনে কোনো আত্মাৰ উৰন্ত কলা হ'ব নোৱাৰে। পিতাই কয় এই ছিঃ ছিঃ তমোপ্ৰধান আত্মাসকল মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে। তোমালোকৰ ওচৰলৈ যেতিয়া কোনোবা আহে তেতিয়া সোধে শান্তি কেনেকৈ পোৱা যাব অথবা উন্নতি কেনেকৈ হ'ব? কিন্তু এয়া নাজানে যে উন্নতিৰ পিছত আমি কলৈ যাম, কি হ'ব? আহানো কৰে পতিতৰ পৰা পাৱন কৰি তোলা। জীৱনমুক্তিধামলৈ লৈ যোৱা। তেন্তে আত্মাসকলকে লৈ যাব নহয় জানো। শৰীৰতো ইয়াতেই শেষ হৈ যাব। কিন্তু এই কথা কাৰো বুদ্ধিত নাই। এইয়া হৈছে ঈশ্বৰীয় মত। বাকী সেয়া হৈছে মানৱ মত। ঈশ্বৰীয় মতেৰে একেবাৰে আকাশলৈ উঠি যোৱা - শান্তিধাম, সুখধামলৈ। পিছত ড্ৰামা অনুসৰি তললৈ নামিবই লাগিব। আত্মাৰ উন্নতিৰ কাৰণে পিতাৰ বাহিৰে আৰু অন্য কোনো চাৰ্জন নাই। চাৰ্জনে আকৌ তোমালোকক নিজৰ সমান কৰি তোলে। কোনোৱেতো ভালকৈ বহুতৰ উন্নতি কৰায়, কোনোৱে মধ্যম, কোনোৱে তৃতীয় স্থানত আনৰ উন্নতি কৰায়। আত্মাৰ উন্নতিৰ উত্তৰদায়িত্ব এজন পিতাৰে। দুনিয়াত এই কথা আৰু কোনেও নাজানে। পিতাই কয় মই এই সাধু-সন্ত আদিৰো উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আহো। আত্মা যেতিয়া প্ৰথমতে আহে তেতিয়া পৰিত্ৰ হৈ আহে। এতিয়া পিতা আহিছে সকলোৰে উন্নতি কৰাবলৈ। পুৰুষাৰ্থৰ ভ্ৰম অনুসৰি চোৱা তোমালোকৰ কিমান উন্নতি হৈ গৈ থাকে। তাত (সত্যযুগত) তোমালোকে শৰীৰো অতি সুন্দৰ পোৱা। পিতা হৈছেই অবিনাশী চাৰ্জন। তেৱেঁই আহি তোমালোকৰ উন্নতি কৰায়। গতিকে তোমালোক উচ্চৰো উচ্চ মিঠা ঘৰলৈ গুছি যাব। তেওঁলোক চন্দ্ৰলৈ যায়। অবিনাশী চাৰ্জনে তোমালোকৰ উন্নতি প্ৰাপ্ত কৰাবৰ বাবে কয় মোক স্মৰণ কৰিলে বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব। পিতাই বিশ্বৰ সন্তানসকলক উদ্ধাৰ কৰে। তোমালোক যেতিয়া স্বৰ্গলৈ যোৱা তেতিয়া সকলো শান্তিধামত থাকিব। পিতাই কিমান আশ্চৰ্যজনক কাম কৰে। কমাল হৈছে পিতাৰ! সেয়েহে কোৱা হয় তোমাৰ

গতি-মতি তুমিহে জানা। আত্মাতেই মত থাকে, আত্মা ভিন্ন হৈ গ'লে মত পোৱা নাযায়। ঈশ্বৰীয় মতৰ দ্বাৰা উৰন্ত কলা, মানৱ মতৰ দ্বাৰা অধোগতি কলা - এয়াও ড্ৰামাত নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। তেওঁলোকে ভাবে যে এতিয়া স্বৰ্গ তৈয়াৰ হৈ গ'ল। আগলৈ গম পাব যে এয়া স্বৰ্গ নে নৰক। ভাষাৰ ওপৰত কিমান কাজিয়া কৰে। দুখী নহয় জানো। স্বৰ্গত দুখ নাথাকে। ভূমিকম্পও নহ'ব। এতিয়া পুৰণি দুনিয়াৰ বিনাশ হ'ব আকৌ স্বৰ্গ তৈয়াৰ হৈ যাব। তাৰ পিছত আধাকল্প সেয়াও লুপ্ত হৈ যায়। এনেকৈ কয় যে দ্বাৰকা সাগৰৰ তললৈ গুছি গ'ল। সোণৰ সামগ্ৰীবোৰ তলত সোমাই গৈছে। সেয়াতো নিশ্চয় ভূমিকম্পৰ ফলত তললৈ যাব। সাগৰক জানো খান্দি উলিয়াব। ধৰণীক খান্দি, তাৰ পৰা মাল উলিয়ায়।

পিতাই কয় মই সকলোৰে উপকাৰ কৰো। পিছত সকলোৱে আহি মোৰ অপকাৰ কৰে, গালি দিয়ে। মইতো অপকাৰীকো উপকাৰ কৰো, গতিকে মোৰ মহিমা হোৱা উচিত। ভক্তি মার্গত চোৱা কিমান মান দিয়ে। তোমালোক সন্তানসকলেও পিতাৰ কিমান মহিমা কৰা। চিত্ৰত 32 গুণ দেখুওৱা হৈছে। এতিয়া তোমালোকেও পিতাৰ সমান গুণৱান হৈ আছা গতিকে কিমান পুৰুষাৰ্থ কৰা উচিত। সময় নষ্ট কৰিব নালাগে। উচ্চ পিতাই পঢ়ায় গতিকে নিতৌ পঢ়া উচিত। এওঁ অবিনাশী পিতাও হয়, শিক্ষকো হয়, পিছত অহাসকল পুৰণা সকলতকৈও তীক্ষ্ণ হৈ গৈ আছে। এতিয়া গোটেই দুনিয়াৰে উল্লসিত হৈ আছে - পিতাৰ দ্বাৰা। শ্ৰীকৃষ্ণকো গুণৱান কৰি তোলাঁতাজন পিতাই হয়, সকলোকে দিওঁতা হয়। বাকী সকলোৱে লয়। এয়া ৰাজবংশ ৰচি থকা হৈছে - পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰি। বেহদৰ পিতাক চোৱা কিমান মিঠা আৰু কিমান মৰমৰ। উচ্চৰো উচ্চ পিতাৰ দ্বাৰা এতিয়া সকলোৰে উল্লসিত হৈ আছে। বাকী সকলোৱে তললৈ নামিব লাগিব। পিতাও কমাল হয়। লাগিলে খোৱা-লোৱা সকলো কৰা কেৱল পিতাৰ গুণ গোৱা। এনে নহয় যে পিতাৰ স্মৃতিত ভোজন কৰিব নোৱাৰিবা। ৰাতি বহুত সময় পোৱা যায়। ৪ (আঠ) ঘণ্টাতো সময় পোৱা। পিতাই কয় অতিকমেও ৪ (আঠ) ঘণ্টা এই চৰকাৰৰ সেৱা কৰা। মিয়ে আহে তেওঁক আত্মাৰ উল্লসিতৰ কাৰণে ৰাস্তা দেখুওৱা। জীৱন মুক্তি মানে বিশ্বৰ মালিক আৰু মুক্তি মানে ব্ৰহ্মাণ্ডৰ মালিক। এয়া বুজোৱাতো সহজ নহয় জানো। কিন্তু ভাগ্যত নাথাকিলে হাতৰ ৰেখাই কি কৰিব।

পিতাই বুজায় যে পিতাক স্মৰণ নকৰিলে আত্মাৰ মামৰ আতৰাব নোৱাৰি। লাগিলে স্তান গোটেই দিন শুনোৱা কিন্তু আত্মাৰ উল্লসিতৰ বাবে স্মৰণৰ বাহিৰে আৰু আন একো নাই। পিতাই অতি মৰমেৰে সন্তানসকলক নিতৌ বুজায় কিন্তু নিজৰ উল্লসিত কৰে নে নকৰে, সেয়া প্ৰত্যেকে নিজে ভালদৰে বুজিব পাৰে। এয়া কেৱল তোমালোকেই নুশুনা সকলো চেন্টাৰৰ সন্তানে শুনে। এয়া টেপ ৰখা হৈছে। এই টেপেও নিজৰ মাজত শব্দ ভৰপূৰ কৰি যায় - সেৱাত। ইয়াৰ দ্বাৰাও বহুত সেৱা হয়। সন্তানসকলে বুজে যে আমি শিৱবাবাৰ মূৰুলী শুনো। তোমাৰ দ্বাৰা শুনিলে ইনডাইৰেক্ট (আওপকীয়া) হৈ যায় আকৌ ইয়ালৈ আহে পোনপটীয়াকৈ শুনিবলৈ। তেতিয়া বাবাই ব্ৰহ্মা মুখৰ দ্বাৰা শুনায় অথবা মুখৰ দ্বাৰা স্তান অমৃত দিয়ে। এই সময়ত দুনিয়া তমোপ্ৰধান হৈ গৈছে সেয়েহে তেওঁলোকৰ ওপৰত স্তানৰ বৰ্ষাৰ প্ৰয়োজন। সেই পানীৰ বৰ্ষাতো বহুত হয়। সেই পানীৰেতো কোনেও পাৱন হ'ব নোৱাৰে। এয়া সকলো হৈছে স্তানৰ কথা।

পিতাই কয় এতিয়া জাগা, মই তোমালোকক শান্তিধামলৈ লৈ যাওঁ। আত্মাৰ উল্লসিতও ইয়াতেই, বাকী সকলো হৈছে পাৰ্থিৱ কথা। আত্মিক কথা কেৱল তোমালোকেহে শুনা। পদমপতি, ভাগ্যশালী কেৱল তোমালোকেহে হোৱা। পিতা হৈছে দৰিদ্ৰ নিবাসী। দৰিদ্ৰইহে শুনে, সেয়েহে পিতাই কয় অহল্যা, গণিকাসকলকো বুজোৱা। সত্যযুগত এনেকুৱা কথা নাথাকে। সেয়া হৈছে বেহদৰ শিৱালয়। এতিয়া হৈছে বেহদৰ বৈশ্যালয়, সম্পূৰ্ণ তমোপ্ৰধান। ইয়াতকৈ আৰু সীমা নাই। এতিয়া এই পতিত দুনিয়া পৰিৱৰ্তন হ'ব। ভাৰততে ৰাম ৰাজ্য আৰু ৰাৱণ ৰাজ্য হয়। যেতিয়া অনেক ধৰ্ম হৈ যায় তেতিয়া অশান্তি হয়। যুদ্ধতো লাগিয়ে থাকে। এতিয়াতো যুদ্ধ বহুত তীব্ৰতৰ হ'ব। ভয়ানক যুদ্ধ লাগি আকৌ বন্ধ হৈ যাব কিয়নো ৰাজ্যও স্থাপন হ'ব লাগিব, কৰ্মাভীত অৱস্থাও হ'ব লাগিব। এতিয়াতো কোনেও ক'ব নোৱাৰে। সেই অৱস্থা আহি গ'লে পঢ়া সম্পূৰ্ণ হৈ যাব। তাৰপিছত ট্ৰান্সফাৰ (স্থানান্তৰ) হ'ব - নিজৰ পুৰুষাৰ্থ অনুযায়ী। এই খেৰৰ জুমুঠি ৰূপী দুনিয়াত জুইতো লাগিবই। তৎক্ষণাত্ বিনাশ হৈ যাব। তাকেই ভয়ানক তেজৰখেল বুলি কোৱা হয়। অকাৰণতে সকলো মৰি যাব। ৰক্তৰ নদী বৈ যাব। তাৰ পিছত ঘি-গাখীৰৰ নদী ব'ব। হাহাকাৰৰ পিছত জয়জয়কাৰ হ'ব। বাকী সকলো অস্তান নিদ্ৰাত শুই থাকোতেই শেষ হৈ যাব। বহুত যুক্তিৰে স্থাপনা হয়। বিধিনিও আহিব, অত্যাচাৰো হ'ব। এতিয়া মাতাসকলৰ দ্বাৰা স্বৰ্গৰ দুৱাৰ খুলিব। পুৰুষতো বহুত আছে পিছে মাতাই জন্ম দিয়াৰ কাৰণে পুৰুষতকৈ বেছি পুৰুষাৰ পাৰ। স্বৰ্গত ক্ৰমানুসৰি সকলোৱে যাব কোনোৱে দুটা জন্ম পুৰুষৰো পাব পাৰে, হিচাব-নিকাচ যি ড্ৰামাত নিহিত হৈ আছে সেয়াই হ'ব। আত্মাৰ উল্লসিত হ'লে কিমান পাৰ্থক্য আহি যায়। কোনোবা একেবাৰে উচ্চলৈ গুচি যায় কোনোবা আকৌ একেবাৰে নীচ। ক'ত ৰজা ক'ত প্ৰজা।

মিঠা-মিঠা সন্তানসকলক পিতাই বুজায় এতিয়া পুৰুষাৰ্থ কৰা। যোগেৰে পৱিত্ৰ হোৱা তেতিয়া ধাৰণা হ'ব। লক্ষ্য অতি

উচ্চ। নিজকে আত্মা বুলি ভাবি বহুত মৰমেৰে পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। আত্মাৰ পৰমাত্মা সৈতে প্ৰেম আছে নহয় জানো। এয়া হৈছে আত্মিক প্ৰেম, যাৰ দ্বাৰা আত্মাৰ উন্নতি হয়। পাৰ্থিৱ প্ৰেমৰ দ্বাৰা অধোগতি হয়। ভাগ্যত নাথাকিলে আতৰি যায়। যন্তুক বহুত চম্ভালিব লাগে। মাতাসকলৰ এটি এটি টকাৰে যন্তুক সেৱা হৈ আছে। ইয়াত দুখীয়াই চহকী হয়। সকলো পঢ়াৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। তোমালোক এতিয়া সদায় সধবা হোৱা - এয়া সকলোৰে অনুভৱ হয়। মালাৰ দানা হ'বলগীয়াসকলৰ কিমান ভাল অনুভৱ হোৱা উচিত। শিৱবাবাক স্মৰণ কৰিলে, সেৱা কৰি থাকিলে উন্নতি হ'ব। শিৱবাবাৰ সেৱাত শৰীৰো সমৰ্পিত কৰা উচিত। গোটেই দিন যাতে নিচা থাকে - এয়া মাহীৰ ঘৰ নহয়। চাব লাগে আমি নিজৰ কিমান উন্নতি কৰিছো। বাবাই কয় - যি হৈ গ'ল সেয়া স্মৃতিলৈ নানিবা। আগলৈ কোনো আশা নাৰাখিবা। শৰীৰ নিৰ্বাহৰ অৰ্থে কৰ্মতো কৰিব লাগিব। যিখিনি সময় পোৱা পিতাক স্মৰণ কৰা তেতিয়া বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব। পিতাই বান্ধোনত থকা সকলকো বুজায় যে তোমালোকে পতিক বহুত নম্নতাৰে মৰমেৰে বুজাব লাগে, কোনোৱে মাৰিলে তেওঁৰ ওপৰত ফুলৰ বৰ্ষা কৰা। নিজক ৰক্ষা কৰিবলৈ বহুত উপায় উলিয়াব লাগে। দৃষ্টি বহুত শীতল হোৱা উচিত। কেতিয়াও যাতে চঞ্চল নহয়। ইয়াৰ ওপৰত অংগদৰ দৃষ্টান্তও আছে, একেবাৰে অটল আছিল। তোমালোক সকলো মহাবীৰ হোৱা, যি হৈ গ'ল তাক স্মৰণ কৰিব নালাগে। সদায় হৰ্ষিত হৈ থাকিব লাগে। ড্ৰামাত অটল হৈ থাকিব লাগে। পিতাই নিজে কয় ময়ো ড্ৰামাৰ বান্ধোনত বান্ধ খাই আছো। বাকী অন্য কোনো কথা নাই। কৃষ্ণৰ কাৰণে লিখি দিছে - স্বদৰ্শন চক্ৰৰে মাৰিলে। এয়া সকলো কাহিনী। পিতাইতো হিংসা কৰিব নোৱাৰে। এওঁতো পিতা, শিক্ষক হয়, মাৰাৰ কথাই নাই। এই সকলো এতিয়াৰে কথা। এফালে অনেক মনুষ্য আনফালে তোমালোক, যি আহিব লগা আছে আহি থাকিব। কল্পৰ আগৰ দৰে পদ পাই থাকিব। ইয়াত চমৎকাৰৰ কোনো কথা নাই। পিতা হৈছে দয়াশীল, দুখ হৰ্তা, সুখ কৰ্তা, তেন্তে দুখ কেনেকৈ দিব। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*** ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ :-****

(1) অতি কমেও ৪ (আঠ) ঘণ্টা ঈশ্বৰীয় সেৱা কৰি নিজৰ সময় সফল কৰিব লাগে। পিতাৰ দৰে গুণৱান হ'ব লাগে।

(2) যি হৈ গ'ল সেয়া স্মৰণ কৰিব নালাগে। হৈ যোৱাক যতি লগাই সদায় হৰ্ষিত হৈ থাকিব লাগে। ড্ৰামাত অটল হৈ থাকিব লাগে।

বৰদান: নিশ্চিত বিজয়ৰ নিচাত থাকি পিতাৰ পদমণ্ডল সহায় প্ৰাপ্ত কৰোঁ তা মায়াজি ৭ হোৱা
পিতাৰ পদমণ্ডল সহায়ৰ পাত্ৰ সন্তানে মায়াৰ আক্ৰমণক প্ৰত্যাছান জনায় যে মায়াৰ কাম হ'ল অহা আৰু আমাৰ কাম হ'ল বিজয় প্ৰাপ্ত কৰা। তেনে সন্তানে মায়াৰ সিংহ ৰূপক পৰুৱা বুলি ভাবে কিয়নো জানে যে এতিয়া মায়াৰ ৰাজ্য সমাপ্ত হ'ব, আমি অনেক বাৰ বিজয়ী আত্মাসকলৰ বিজয় 100 শতাংশই নিশ্চিত। এই নিশ্চিতৰ নিচাই পিতাৰ পদমণ্ডল সহায়ৰ অধিকাৰ প্ৰাপ্ত কৰায়। এই নিচাৰে সহজে মায়াজি ৭ হৈ যোৱা।

স্লোগান: সংকল্প শক্তিক জমা কৰি নিজৰ প্ৰতি বা বিশ্ব ৰ প্ৰতি ইয়া ক প্ৰয়োগ কৰা।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!

ব্ৰহ্মা পিতাৰ সমান হ'বলৈ বিশেষ পুৰুষাৰ্থ

ব্ৰহ্মা পিতাৰ সমান তোমালোকৰ এই নয়নজুৰিয়ে আত্মিকতাৰ অনুভৱ কৰাওঁক, চলনে পিতাৰ চৰিত্ৰৰ সাক্ষ্যকাৰ কৰাওঁক, মস্তকে মস্তকমণিৰ সাক্ষ্যকাৰ কৰাওঁক, এই অব্যক্ত চেহেৰা দিব্য, অলৌকিক স্থিতিৰ প্ৰত্যক্ষ ৰূপ দেখুৱাওঁক। ইয়াৰ কাৰণে নিজৰ অন্তৰ্মুখী, অলৌকিক বা আত্মিক স্থিতিত সদা কাল থকাৰ অভ্যাস কৰা।